

(105)

هوالبی

ای پروردگار آمرزگار در این کور اعظمت چه خوان نعمتی بگستردی و چه ابواب رحمتی بگشادی و چه فضل و موهبتی بنمودی که هر ذلیلی را بر سریر عزت نشاندی و هر فقیر را بگنج روان دلالت فرمودی هر لب تشنه‌ئی را در بحر بی‌پایان افکندی و هر افسرده‌ئی را بنار محبتت افروختی زنگی را رخی پر آب و رنگ عنایت نمودی سیاهی را روشنی ماه دادی کنیزی را بین اماء موقنات شیرین نمودی تلخی را انگبین کردی ظلمتی را نورانی نمودی خاریرا گلزار کردی اسیر را بانوی هر امیر نمودی پس ای یار مهربان این کنیز را در ملکوت رحمتت نورانگیز کن و این امه‌اترا در جوار موهبتت منزل و مأوی بخش غبطه پرده نشینان سراپرده عزت کن و محسود بانوهای قباب سلطنت و الهیاء علیها (ع)